

skulde bygges en Kirke i Brejninge, vilde det vistnok være en Selvfølge, at der saa ogsaa blev bygget en i Nørre Omme, idet Ordningen af Kirkebetjeningen forudsætter, at begge Forslag komme frem paa en Gang. Ogsaa i Videbæk i min Valgkreds trænger man til en Kirke. Man har der i flere Aar haft Sagen fremme, og saavidt mig bekendt, har man længe været færdig med sine Forberedelser, idet Kirkegaarden eller Kirkepladsen er godkendt, og de fornødne Midler for at komme i Betragtning ere til Stede. Der er endelig Nabosognet Nørre Vium, hvor man ogsaa i flere Aar har arbejdet paa at faa forbedrede Kirkeforhold. De have en gammel Kirke, som de have brugt indtil den sidste Tid, men nu er den saa brøstfældig, at den ikke længere maa bruges, idet Kirkesynet har forbudt at afholde Gudstjeneste i den, og de maa nu benytte deres Skole i Stedet for. De have ogsaa været fremme om Bygning af en ny Kirke. Jeg vil haabe, at have de ventet saa længe, maa det resultere i, at de ikke blot faa Kirken restaureret, men netop faa den ny Kirke, som ønskes af det langt overvejende Flertal af Sognets Beboere. Hvorledes Sagen egentlig staar, ved jeg knapt, for den er saa gammel, at man glemmer at følge med, men i alt Fald ved jeg, at nu er Kirken ubrugelig.

Dernæst skal jeg omtale Skern. Der drejer det sig ikke om Bygning af en ny Kirke, men om Udvidelse af den nuværende Kirke. Skern Sogn er i de sidste Aar vokset meget. Nu er Folketallet oppe ved 2,500, i 1890 var det kun 1,465, i 1901 2,015. Det er særlig Stationsbyen Skjern, som har forarsaget Tilvæksten. De have en Kirke til disse 2,500 Indbyggere, som kun har 300 Siddepladser. Det er alt for lidt, og der er, tror jeg nok, jeg tør sige, en ret stærk Kirkegang der i Sognet, og det har der været i længere Tid. De have imidlertid haft mange Vanskeligheder at kæmpe med, dette Spørgsmaal har staaet paa i Aarevis. Der har været Tider, hvor de have været saa vidt, at de have troet, at nu vare Vanskelighederne fjernede, og nu kunde de faa en Tilbygning til deres Kirke. Men saa er der atter kommet Vanskeligheder. Jeg skal ikke her nævne de mange Hindringer, de have haft at kæmpe med, dels hjemme i Sognet og dels herinde; jeg har ganske vist en ret fyldig Beskrivelse deraf, som er bleven mig tilsendt, men jeg skal ikke trætte Tingets Medlemmer ved at følge dens Enkeltheder. Hvis den højtærede Kultusminister skulde ønske at se Skrivelsen, skal den være til Tje-

neste. Jeg vil gerne lægge et godt Ord ind for, at Sagen netop maatte blive hurtigt fremmet, for det tror jeg, der er ret stor Trang til. Der har som sagt været store Vanskeligheder, Tiendeejeren, som er en privat Mand, har ikke, saa vidt jeg forstaar, bidraget sit til at faa den Sag løst og faa Kirken udvidet ved Tilbygning, tværtimod er der ogsaa lagt Hindringer i Vejen fra den Side. Men gennem den sidste Skrivelse, som fra Ministeriet er kommen til det nedsatte Udvalg, tror jeg, det skinner, at den højtærede Kultusminister er inde paa at ville bidrage sit til at faa Sagen løst saa hurtigt, som det er muligt. Det vil jeg paa Forhaand yde ham min Tak for. Jeg vil slutte disse Bemærkninger angaaende Kirkebygninger og Kirketrangen i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere, med det samme Ønske, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) forleden fremsatte. Det ærede Medlem fra Esbjerg anbefalede Bygning af en Kirke i Esbjerg og udtalte det Haab, at han paa Betænkningen til Finanslovens anden Behandling vilde se opført en Bevilling til denne Kirke. Ogsaa jeg haaber, at jeg maa have den Glæde at se de Bevillinger, der fordres til Tilbygning og Udvidelse af den Kirke, jeg nu har omtalt. Jeg vil i alt Fald paa det bedste anbefale Sagen til den højtærede Minister og til det kommende Finansudvalg.

Da jeg har Ordet, vil jeg gøre et Par korte Bemærkninger ogsaa i en anden Retning. De angaa Statslaan til Landarbejdere. Det er en Sag, der har nydt stor Opmærksomhed nu under Finanslovens første Behandling. Det er ikke saa underligt, for det er en meget stor og betydelig Samfundssag. Der har været anvendt ikke saa lidt Kritik overfor dette Spørgsmaal. Noget af den Kritik kan være berettiget, det skal villigt indrømmes. Naar en ny Sag kommer frem — og denne Sag kan paa en Maade siges at være en ny Bane, vi ere inde paa —, er der altid nogle, der mene, at den er greben mere eller mindre fejl an. Det er det, min ærede Sidemand til højre (S. Frederiksen) i samme Anledning udtalte. Det er Børnesygdomme. Denne Lov om Statslaan til Landarbejdere har ogsaa haft sine Børnesygdomme; vi maa haabe, de ere ovre, de have ikke været saa overmaade slemme.

Den Kritik angaaende denne Sag, som er fremkommen under disse Dages Finanslovbehandling, er kommen fra en saadan Side, at jeg ikke agter at imødegaa den, al den Stund jeg indser, at det er fra